

aquí hi ha marro

Gat blanc, gat negre

Una mare de titellaire

Casualment, sóc mare (soltera) de titellaire, i no sabeu com vaig patir arran del cas dels titellaires de Madrid, ja que un dia li podria passar al meu xiquet. Com recordareu, un jutge de l'Audiència Nacional, a petició de la fiscalia, engarjolà dos humils titellaires acusats d'enaltiment del terrorisme. Els titellaires havien sigut contractats per l'ajuntament i, aquest, per error, programà el seu espectacle per al públic infantil, quan era per a adults. Tot i la ficada de pota municipal, l'alcaldeessa madrilenya, tan podemita ella, es desentengué del cas. No sé per què, l'afer dels titellaires em recordà un altre fet ocorregut a Riudoms fa més de tres dècades, i que molts tindreu en la memòria. Em refereixo a la crema d'unes banderes espanyoles que onejaven a l'avinguda de Pau Casals durant les festes del Beat. L'acte fou conseqüència d'una nit de xerinola. Els acusats, uns convilatans adolescents, també foren engarjolats com els titellaires, en aquest cas, acusats d'ultratge a la bandera. En el judici resultaren absolts perquè se'ls aplicà l'atenuant d'embriaguesa. Per cert, al o als delators locals que denunciaren el fet a la Guàrdia Civil, que se sàpiga, encara no els ha caigut la cara de vergonya.

Ara voldria parlar d'unes altres coses que no tenen res a veure amb l'anterior. O sí? Recordeu l'epístola als catalans de Felipe González a *El País* (*el suyo*) en plena campanya del 27S. Encara no me n'he refet! On s'és vist, comparar el procés català amb l'Alemanya nazi. A banda d'un insult demoníac i vomitiu, és tenir unes penques descomunals. Hi ha qui diu que

**«No sé per què,
l'afer dels titellaires
em recordà un altre
fet ocorregut a
Riudoms fa més de
tres dècades, i que
molts tindreu en
la memòria»**

la transició espanyola fou meravellosa, modèlica. I tant! Ja em perdonarà qui ho hagi de fer, però, per a una servidora, fou una merda, i de les grosses. Així de clar. Per cert, els *descamisao*s de González, Guerra i companyia, un cop al poder, en comptes de desmuntar el franquisme i portar els seus responsables

a judici, s'estimaren més maquillar-lo i dissimular-lo. Això sí, després de passar-se el marxisme, la república i el dret a l'autodeterminació dels pobles de l'Estat espanyol per l'engonal. I aquí pau i després corrupció, portes giratòries, poltrones als consells d'administració d'empreses públiques privatitzades... Recordo que el Felipe, quan ja presidia el govern espanyol, deia allò de «Gat blanc, gat negre, l'important és que caci ratolins». Una manera de dir que la fi justifica els mitjans. Vet aquí l'ètica d'aquest bon home. El Felipe que va desmobilitzar la classe treballadora perquè, suposadament, els socialistes ja ho arreglarien tot des del poder. ¿De què us sona la LOAPA, el cas Filesa, el cas Roldán, els Gal, el Senyor X, l'estafa dels EROS d'Andalusia...? Gat blanc, gat negre. Felipe fou el primer gran mentider de la democràcia. Us en recordeu de l'«OTAN, d'entrada no». De què mos vol donar lliçons? On té l'ètica i la dignitat, al cul? Quina diferència hi ha entre el gat blanc del PSOE i el gat negre del PP i Ciutadans? Cap!

Per què no toquem el dos per cames d'aquest estat, putrefacte de dalt a baix, dels Borbons, Felipe, Guerra, Aznar, Rajoy, Rita, Rivera, etcètera? »